

[Undervisningsministeren.]

til i 1942 og er senest ændret i 1947 som følge af statstjenestemandsløven af 1946.

Ligesom ved privatseminarierne har man hidtil ved husholdningsseminarierne lagt statsseminariernes lærerlønninger til grund ved beregningen af lærerlønstilskuddet, der efter de gældende regler er blevet ydet med 100 pct. af alderstillægget og $\frac{2}{3}$ af de øvrige løndele, hvilket har givet disse seminarier dækning for ca. 70 pct. af de samlede lønudgifter.

Efter at lønningerne for statens tjenestemænd ved lovene af 7. juni 1958 ikke alene er blevet forhøjet — for de heromhandlede tjenestemandsgupper gennemsnitligt med 20 pct. — men også på væsentlige punkter i øvrigt er undergået betydelige ændringer, har det været nødvendigt at ændre tilskudsreglerne for husholdningsseminarierne for derigennem at hindre en væsentlig forhøjelse af elevbetalingen, der ved siden af statstilskuddet er disse institutioners eneste indtægtskilde.

Det foreliggende lovforslag tilsigter i overensstemmelse hermed at ajourføre og forbedre husholdningsseminariernes tilskudsforhold og betyder tillige på flere punkter en forenkling af de hidtidige, ret komplicerede tilskudsregler.

Lønstilskuddet foreslås således ydet med en bestemt procentsats, nemlig 85 pct. af hele lønnen. Bygningstilskuddet foreslås ligeledes ydet efter enklere regler; endelig er beregningen af driftstilskud også søgt simplificeret, og denne tilskudsdel er tillige reduceret med ca. $\frac{1}{3}$ i forhold til det nugældende tilskud under hensyn til den samtidig foreslåede forbedring af lønstilskuddet.

I lighed med hvad der gælder for de private seminarier og for en række frie skoleformer, har ministeriet derhos fundet det rimeligt at indføje en bestemmelse om statstilskuddets bortfald, når elevtallet synker under et fastsat minimum, der under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende ved denne undervisningsform, er foreslået fastsat til gennemsnitlig 12 elever pr. klasse.

Efter forslaget vil statens ydelse til husholdningsseminarierne i indeværende finansår blive forøget med ca. 32 800 kr. For finansåret 1959-60, hvor det forøgede løn-

tilskud vil kunne få fuld virkning, er merudgiften anslået til ca. 60 000 kr.

Idet jeg i øvrigt med hensyn til enkeltheder i de foreslåede regler og begrundelsen herfor henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale forslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Handelsministeren (Philip): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af den i Genève den 6. marts 1948 vedtagne konvention angående Den mellemstatlige rådgivende Søfartsorganisation (IMCO).

Allerede inden krigens afslutning traf de allierede regeringer aftale om et samarbejde på skibsfartens område efter krigen, et samarbejde, der førtes ud i livet gennem United Maritime Authority — UMA — hvortil Danmark sluttede sig efter besættelsens ophør. Inden dette samarbejde ophørte, opstod der hos forskellige af de allierede lande ønske om en mere permanent form for samarbejde, og spørgsmålet blev taget op af De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd, der udarbejdede udkast til en konvention om et sådant samarbejde.

Konventionsudkastet blev derefter behandlet på en konference i Genève i februar-marts 1948, hvori også Danmark deltog. Dette udkast indeholdt bestemmelse om, at organisationen skulle beskæftige sig dels med tekniske spørgsmål af enhver art vedrørende skibsfarten og dels med skibsfartspolitiske spørgsmål, som ikke henhørte under andre internationale organer. På konferencen i Genève gav den danske delegation på linje med de øvrige skandinaviske delegationer udtryk for, at man principielt var af den opfattelse, at oprettelse af en organisation som den påtænkte ikke var påkrævet, idet sekretariatsforretningerne vedrørende de forskellige konventioner, der behandlede sikkerhedsspørgsmål m. v., varetoges af den britiske regering på udmærket vis, men at man, da den britiske regering gerne ville fritages for disse sekretariatsforretninger, efter omstændighederne kunne gå med til, at organisationen blev oprettet, såfremt dens formål blev af rent teknisk

[Handelsministeren.]

og nautisk art; derimod modsatte man sig en organisation, der fik beføjelser til at beskæftige sig med økonomiske og kommercielle spørgsmål. Det lykkedes imidlertid ikke at vinde fornøden tilslutning til det skandinaviske synspunkt, og et konventionsudkast med et videregående formål blev vedtaget med et betydeligt flertal af de i konferencen deltagende lande.

Siden 1948 er der fra flere af de lande, som havde ratificeret konventionen, sket henvendelser til de skandinaviske lande for at formå disse til at ratificere, medens der fra skandinavisk side er udfoldet bestræbelser for at få begrænset organisationens formål til det rent tekniske; bl. a. har spørgsmålet været fremdraget i De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd, hvor imidlertid afstemningen gik det skandinaviske synspunkt imod. Den skandinaviske holdning har dog haft den betydning, at der i de 10 år, der er forløbet mellem konventionens vedtagelse og dens ikrafttræden i marts 1958, inden for ledende skibsfartskredse i en række lande, herunder England og USA, er opstået betænkeligheder ved det meget vide formål, som konventionen fastsætter. Dette resulterede som anført i bemærkningerne til forslaget i, at den forberedende komité, der har forestået tilrettelæggelsen af organisationens første samling, har foreslået og organisationens første samling vedtaget, at organisationen indtil videre kun skal beskæftige sig med tekniske og nautiske spørgsmål.

Dette forhold har, som det ligeledes fremgår af bemærkningerne, medført en ændring i den skandinaviske holdning, der i første række kom til udtryk i Norges ratifikation, og den danske regering har herefter i overensstemmelse med de søfarendes og redernes organisationer fundet det rigtigst, at også Danmark tiltræder konventionen, således at man ved sin ratifikation afgiver erklæring om, at man forudsætter, at organisationen begrænser sin virksomhed til tekniske problemer.

IMCOs organer er dets forsamling, der består af alle medlemmer, et råd bestående af 16 medlemmer samt en sikkerhedskomité på 14 medlemmer. Sekretariatet består af en generalsekretær, en sekretær for sikkerhedskomiteen og det øvrige personale, der er fornødent.

Som anført i bemærkningerne var Danmark repræsenteret ved observatører på organisationens første samling, der afholdtes i London i januar i år, og disse havde lejlighed til at følge drøftelserne såvel i plenarforsamlingen som i de forskellige udvalg.

Som det sikkert vil være de ærede medlemmer bekendt, havde Danmark den store tilfredshed, at tidligere afdelingschef i handelsministeriet Ove Nielsen blev valgt til organisationens generalsekretær og således beklæder posten som organisationens øverste administrative embedsmand.

For Danmark og de øvrige skandinaviske lande er det, som nævnt, blevet anset for at være af betydning, at organisationen ikke breder sig til de felter, hvor der findes andre internationale skibsfartsorganer med en mangeårig praksis, eller til områder, hvor vi ikke skønner at der er behov for internationale organer, og det foreslås derfor, at Danmark ligesom Norge og Sverige ved sin ratifikation giver udtryk for, at man vil overveje sit fortsatte medlemskab, såfremt det skulle vise sig, at organisationen tager andre end tekniske og nautiske spørgsmål op til behandling.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede undervisningsminister, for at han kan fremsætte det for hans vedkommende i dag anmeldte lovforslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Forslag til lov om radiospredning, som jeg herved har den ære at fremsætte for det høje ting, er i overensstemmelse med